

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 410/05
24.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhivni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Nade Kljajević i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom Marijanom Tafra Mirkov, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca d.o.o. "AA", protiv rešenja Savezne uprave carina 01/1 br. U/II 810 od 10.9.2001. godine, u predmetu carine, u nepravnoj sednici veća održanoj dana 24.5.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca podneta protiv rešenja Carinarnice Subotica br. U/I 1930/3-99 od 21.6.2001. godine kojim je, na osnovu člana 119. stav 2. Carinskog zakona, tužilac obavezan da plati iznos od 45.251,99 dinara na ime carine i drugih uvoznih dažbina za robu koja po JCI J-3 br. 5357 od 17.2.1999. godine CI BB nije predata CI VV.

Tužilac tužbom osporava rešenje tuženog i predlaže da se poništi. Navodi da je po predmetnom carinskom dokumentu roba prijavljena za istup iz zemlje, ali da je zloupotrebom carinskog radnika zadržana u zemlji. Ističe da je u svemu postupio kao savesno lice, da je imao podatak o razduženju robe, te da ne može on snositi troškove carinjenja robe, kao i da ima pravo na naknadu štete koju mu je prčinilo službeno lice nezakonitim i nepravilnim radom.

Tuženi organ izjašnjavajući se na navode tužbe, u svom odgovoru na tužbu, u svemu je ostao pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, razloga osporenog rešenja, te odgovora na tužbu kao i celokupnih spisa predmeta ove upravne stvari, a u smislu člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br. 46/96), Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Pravilno je, po oceni suda, postupio tuženi kada je u postupku, u kome nije bilo povreda pravila postupka, odbio žalbu, nalazeći da je prvostepeni organ, pravilno primenivši odredbe člana 119. stav 2. Carinskog zakona ("Službeni list SRJ" br. 45/92...7/03), pravilno obavezao tužioca da plati uvozne dažbine za robu koju je preuzeo od Carinarnice BB a nije je prijavio za istup iz zemlje, Carinarnici VV.

Sud je cenio navode tužbe pa nalazi da ova nije osnovana. Ovo stoga što je nesporno da je tužilac po predmetnom carinskom dokumentu preuzeo robu od carinarnice, a time i obavezu da robu preda izlaznoj carinarnici za istup iz zemlje, koju obavezu tužilac, takođe, nesporno nije izvršio. Neosnovano tužilac ističe da do nerazduženja robe nije došlo njegovom krivicom, već krivicom carinskog radnika, jer je po predmetnom carinskom dokumentu tužilac preuzeo obavezu prijave robe izlaznoj carinarnici, i za ovu obavezu, popunjavanjem rubrike "47" dao garanciju.

Shvatanje tužioca o tome da on ne može snositi štetu zbog propusta u radu carinskih radnika, po oceni suda, nije od uticaja na donošenje drugačije odluke jer je po predmetnom carinskom dokumentu tužilac garant da će roba istupiti iz zemlje, pa kako ona nije istupila, dužan je da za ovu plati uvozne dažbine a za eventualno pretrpljenu štetu, radom tj. propustom carinskog radnika tužiocu stoji mogućnost da traži naknadu iste saglasno opštim pravilima o naknadi štete po Zakonu o obligacionim odnosima i odgovarajućim odredbama Carinskog zakona što može biti poseban tužbeni zahtev kod redovnog suda, odnosno po posebno postavljenom zahtevu predmet druge upravne stvari.

Sa napred iznetog, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, sud je tužbu odbio kao neosnovanu i na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 24.5.2006. godine, U. 410/05

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Marijana Tafra-Mirkov, s.r. Milena Savatić, s.r.

za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

IJ